

Van Haersma Buma

vind ik geen reden om te zeggen: wij laten die zaak verder lopen.

De heer **Wolfsen** (PvdA): Waarom kan voor alle verkrachtingszaken niet als beleid worden gekozen dat altijd in het laatste van die twintig jaar nog één keer een gerechtelijk vooronderzoek wordt geopend? Op die manier kan nog eens worden bekeken of je toch iets kunt vinden om die zaak tot een oplossing te brengen. Waarom zou je dat niet doen?

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Dat is een vraag aan de minister.

De heer **Wolfsen** (PvdA): In uw regeling zou het kunnen. Is het uw bedoeling dat het kan?

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Ik denk dat de rechter dat nooit accepteert. Hij krijgt twintig zaken en vraagt vervolgens: in welke van deze zaken ben je echt aan het vervolgen en ga je echt getuigen horen? Terugkomend op de zaak die wij noemden, vind ik het buitengewoon ongelukkig om van zaken waarin je wel DNA, maar geen verdachte hebt, te zeggen dat je niet kunt stuiten om de enkele reden dat wij wel weten dat het maar één persoon kan zijn, maar die logischerwijs niet kennen. De kans dat deze zaken worden opgelost is heel groot, maar het lukt niet binnen die periode. Stel dat er op dat moment een getuige komt die het heeft gezien en zegt "je moet eens naar iemand met dat signalement kijken", dan vind ik dat een reden om door te zoeken. Ik vind dus niet dat dit direct leidt tot handelingen die bijna misbruik van procesrecht zouden zijn.

De heer **Wolfsen** (PvdA): Als dat uw bedoeling is en wij de regeling zo moeten interpreteren, dan blijft mijn vraag staan. In verkrachtingszaken heb je bijna altijd wel iets dat naar een verdachte zou kunnen leiden. Waarom zou je dan niet als beleid kunnen hanteren dat je in dat soort gevallen altijd een gerechtelijk vooronderzoek opent als een laatste middel? In die zaken kun je dan altijd de verjaring stuiten. In uw redenering kan dat, maar ik ben het met u eens dat wij het aan de minister moeten vragen.

De heer **Van Haersma Buma** (CDA): Het gaat over het beleid van de

minister, dus wellicht kan de minister deze vraag beantwoorden.

De heer **Van Fessem** (CDA): Ik kom de initiatiefnemers tegemoet door tegen de heer Wolfsen te zeggen dat de rechter zo'n beleidslijn nooit zou accepteren. Het OM kan vragen om het openen van een gerechtelijk vooronderzoek, maar de rechter hoeft dat niet te accepteren. Dat weet de heer Wolfsen toch ook? Het zou niet de eerste keer zijn dat de rechter zegt dat hij er niet in mee gaat omdat hij het bewijs te dun vindt, als de officier een gerechtelijk vooronderzoek opent. Ik zie het probleem niet.

Minister **Donner**: Ik denk dat de indieners het antwoord op deze vragen ook al hebben gegeven in de gewijzigde memorie van toelichting onder stuk nr. 7. Het punt is dat de eis met betrekking tot betekening nu niet op de juiste plaats staat. Dit betekent niet dat eisen die in de wet worden gesteld inzake betekening ten aanzien van de daden van vervolging loos worden. De rechter heeft al vastgesteld dat opening van een gerechtelijk vooronderzoek in strijd is met de aard van de verjaring. De eis dat er een serieuze vervolging moet zijn, zal de rechter stellen. Daar waar men de procedure heeft ingezet, moet men niet zeggen dat het alleen is toegestaan met betrekking tot degene die men op dat moment op het oog heeft. Dan moeten ook potentiële anderen in die zaak die eventueel bij het verdere onderzoek in het zicht komen, kunnen worden meegenomen. Het is minder logisch om de precieze verjaring afhankelijk te stellen van de vraag of er is betekend dan wel of de verdachte die wordt genoemd bekend is met de daad van vervolging.

De heer **Wolfsen** (PvdA): Het wordt nu niet toegestaan omdat het nu aan de vervolgte bekend moet worden gemaakt. In de casus die ik beschreef, is die er niet en wordt het dus nu niet toegestaan. Het persoonlijke element "vervolgte" wordt juist door de indieners geschrapt. Dat zou tot gevolg hebben dat uw redenering niet opgaat en dat het nu wel zou kunnen.

Minister **Donner**: De wet stelt elders

de eis van betekening met betrekking tot daden van vervolging. Die eisen blijven gelden. Daar zijn zij logisch ten aanzien van de vervolging op dat punt. Dan moet die eis niet nog eens worden gedupliceerd met een regeling die specifiek alleen maar voor de verjaring geldt. Dat is onlogisch vanuit de optiek van de verjaring. Daarom is het logisch om die eis hier te schrappen en deze te laten staan waar de wet elders de eis stelt.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik dank de indieners voor hun initiatief. Ik ga ervan uit dat wij volgende week donderdag zullen stemmen over de amendementen.

Sluiting 20.16 uur

Lijst van ingekomen stukken, met de door de voorzitter ter zake gedane voorstellen:

- de volgende brieven:
 - een, van de minister van Buitenlandse Zaken, ten geleide van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden inzake het wederzijds aanhouden van voorraden ruwe aardolie en/of aardolieproducten; 's-Gravenhage, 8 juli 2004 (29973);
 - een, van de ministers van Buitenlandse Zaken en voor Ontwikkelingssamenwerking, ten geleide van de reactie op het verzoek van de vaste commissie voor Buitenlandse Zaken inzake hulp aan de door de zeebeving in Azië getroffen gebieden (29800-V, nr. 76);
 - een, van de minister en de staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, ten geleide van de geannoteerde agenda van de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen van 31 januari 2005 (21501-02, nr. 603);
 - een, van de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, over de moord op de heer Th. van Gogh (29854, nr. 11);
 - twee, van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, te weten:
 - een, ten geleide van het eindrapport inzake samenwerkingsscholen (28726, nr. 6);
 - een, ten geleide van de Regeling vergoeding exploitatiekosten voor

Lijst van ingekomen stukken

scholen voor vwo, havo, mavo, vbo en praktijkonderwijs, schooljaar 2005-2006 (29971);

een, van de minister en staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, inzake de uitvoering van de moties die zijn ingediend tijdens de begrotingsbehandeling 2005 (29800-XI, nr. 99);

een, van de minister van Economische Zaken, over het onderzoek met betrekking tot de werking van het besluit vrijstelling combinatieovereenkomsten (28244, nr. 88);

een, van de staatssecretaris van Economische Zaken, inzake de situatie rond de vaststelling van het gemeenschappelijk standpunt van de Raad ten aanzien van de (ontwerp-)richtlijn octrooiering van in computers geïmplementeerde uitvindingen (het "softwareoctrooi") (21501-30, nr. 74);

twee, van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, te weten: een, over vrijstelling van de sollicitatieplicht, gedurende de periode dat er substantiële vrijwilligers- of mantelzorgtaken verricht worden (28862, nr. 40); een, over het Nederlandse beleid inzake het verkeer van diensten binnen de EU, waarbij derdelanders betrokken zijn (21501-31, 29407, nr. 65);

een, van de minister en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, ten geleide van het rapport "Patiëntveiligheid: de toepassing van geneesmiddelen en medische hulpmiddelen in zorginstellingen en thuis" (29800-XVI, nr. 106).

Deze brieven zijn al gedrukt en rondgedeeld;

2. een brief van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, over Donorov.

De voorzitter stelt voor, deze brief door te zenden aan de betrokken commissie ter vertrouwelijke kennisneming door de leden;

3. de volgende brieven:

twee, van de minister van Verkeer en Waterstaat, te weten: een, over de ontwikkeling geluidsbelasting rond Schiphol en de voortgang parallel starten; een, inzake planning aanbestedingenbeleid CVB's;

twee, van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, te weten:

een, over de ICD-diagnose en LMR; een, over de brief ICD-diagnose en LMR (VU medisch centrum);

drie, van de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, te weten:

een, over het stappenplan toegankelijk OV; een, over de verstrekking individuele hulpmiddelen binnen de WMO; een, ten geleide van brief LVIO inzake indicatiestelling GGZ.

De voorzitter stelt voor, deze brieven door te zenden aan de betrokken commissies en niet te drukken.